

Bedrijfscommissiekamer voor de Overheid voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen

Rolnummer: LPL 97.020

VERSLAG VAN BEVINDINGEN VAN DE BEDRIJFSKOMMISSIEKAMER VOOR
DE OVERHEID VOOR LAGERE PUBLIEKRECHTELIJKE LICHAMEN, NAAR
AANLEIDING VAN EEN VERZOEK OM BEMIDDELING INZAKE EEN GESCHIL
TUSSEN

1. De ondernemingsraad van het Centrum Educatieve Dienstverlening te Rotterdam,
verder te noemen de ondernemingsraad

en
2. De directeur van het Centrum Educatieve Dienstverlening te Rotterdam (de
onderneming), verder te noemen de bestuurder

Verloop van de procedure

- Achtergronden

Op 27 november 1992 zijn de toenmalige medezeggenschapscommissies van het Pedologisch Instituut en de School Advies Dienst met het oog op de samenvoeging van deze diensten akkoord gegaan met een door de bestuurder voorgestelde nieuwe regeling functioneringsgesprekken (nr. 92.2150).

Op 3 oktober 1995 werd door het Centraal Management Team overwogen om bij het voeren van functioneringsgesprekken informatie van derden, namelijk van klanten, te gaan betrekken.

Op 26 januari 1996 heeft de bestuurder tijdens een overlegvergadering met de medezeggenschapscommissie te kennen gegeven dat voortaan bij de te voeren functioneringsgesprekken gebruik zou worden gemaakt van klant-evaluatie-gegevens. Nadat de leden van de medezeggenschapscommissie daarbij hadden medegedeeld dat dit in strijd is met de bestaande afspraken, heeft de bestuurder opgemerkt dat hij de regeling functioneringsgesprekken andermaal zou bezien. Indien het betrekken van klant-gegevens inderdaad in strijd mocht zijn met de regels, dan zou hij een voorstel tot aanpassing van die regels doen, aldus de bestuurder.

Bij schrijven van 3 januari 1996 heeft de bestuurder aan de medezeggenschapscommissie medegedeeld dat de regeling functioneringsgesprekken niet in de weg staat aan het betrekken van klant-gegevens bij het houden van functioneringsgesprekken.

Bij schrijven van 9 februari 1996 heeft de medezeggenschapscommissie aan de bestuurder laten weten diens visie niet te delen. Daarbij herinnert de medezeggenschapscommissie de bestuurder aan gemaakte afspraken dienomtrent uit het verleden.

Tijdens de overlegvergadering van 15 maart 1996 heeft de medezeggenschapscommissie andermaal aan de bestuurder medegedeeld dat het eenzijdig gebruik van gegevens van derden bij het voeren van functioneringsgesprekken niet past binnen het karakter van dergelijke gesprekken, namelijk van een dialoog tussen chef en medewerker. De bestuurder heeft daarbij aan de medezeggenschapscommissie te kennen gegeven die opvatting verouderd te vinden en daar niet langer rekening mee te willen houden.

Bij schrijven van 20 mei 1996 heeft de - intussen gekozen - ondernemingsraad aan de bestuurder laten weten het standpunt van de voormalige medezeggenschapscommissie inzake het gebruik van gegevens van derden bij het voeren van functioneringsgesprekken overgenomen te hebben.

Tijdens de overlegvergadering van 5 december 1996 is dit onderwerp andermaal uitgebreid aan bod geweest. Partijen zijn in dat overleg op dit punt niet nader tot elkaar gekomen, evenmin als in de hierop volgende correspondentie tussen bestuurder en ondernemingsraad.

- Behandeling van het geschil

Op 17 juli 1997 heeft de ondernemingsraad bij de Bedrijfscommissie voor de Overheid een gemotiveerd verzoek om bemiddeling ingediend als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de Wet op de ondernemingsraden (WOR) inzake zijn geschil met de bestuurder. Dit

geschil is door de Bedrijfscommissie ter behandeling doorverwezen naar de Bedrijfscommissiekamer voor lagere publiekrechtelijke lichamen (hierna: de Kamer).

Bij schrijven van 2 september 1997 heeft de ondernemingsraad zijn verzoek desgevraagd nader gemotiveerd.

Bij schrijven van 16 september 1997 heeft de bestuurder zijn schriftelijke reactie op het verzoek van de ondernemingsraad aan de Kamer gezonden.

De Kamer heeft partijen in de gelegenheid gesteld om op 11 november 1997 tijdens een zitting van de Kleine Commissie -welke de Kamer uit haar midden heeft samengesteld voor de uitvoering van het mondelinge gedeelte van de bemiddelingsprocedure- hun standpunten mondeling toe te lichten.

Ter zitting zijn verschenen mevrouw G.H.H. Burger en de heer W.A. Wellen namens de bestuurder en mevrouw S. Dienske-Beckers en de heer R. van der Woude namens de ondernemingsraad.

Desgevraagd heeft de bestuurder ter zitting verklaard een eventueel advies van de Kamer niet als bindend te zullen beschouwen.

Zowel de ondernemingsraad als de bestuurder hebben aan de Kamer te kennen gegeven geen bezwaar te hebben tegen verlenging van de termijn als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de WOR met twee maanden. Eerstgenoemde deed dat telefonisch op 4 september 1997, laatstgenoemde bij schrijven van 16 september 1997.

Ter zitting heeft de Kleine Commissie aan partijen een voorstel gedaan waarop het onderhavige geschil zou kunnen worden opgelost. Aan partijen is daarbij gevraagd om vóór 1 december 1997 aan de Kamer te berichten of dit voorstel tot een daadwerkelijke oplossing heeft geleid.

Vervolgens hebben partijen bij gezamenlijk schrijven van 25 november 1997 aan de Kamer medegedeeld dat de regeling functioneringsgesprekken inmiddels naar tevredenheid van beide partijen is aangepast.

Daarmee kan worden vastgesteld dat in dit geval kan worden gesproken van een geslaagde bemiddeling.

Op 9 december 1997 heeft de Kleine Commissie zijn verslag van bevindingen vastgesteld.

Omvang van het geschil

Blijkens de brief van de ondernemingsraad van 17 juli 1997 en de desgevraagd gegeven nadere motivering van 2 september 1997 wordt de omvang van het geschil bepaald door de vraag of de bestuurder de regeling functioneringsgesprekken (nr. 92.2150) zodanig mag uitvoeren dat hij bij het voeren van functioneringsgesprekken gegevens van derden mag gebruiken.

Grievan van de ondernemingsraad

Uit de overgelegde stukken is gebleken dat de ondernemingsraad de volgende grieven heeft tegen het feit dat de bestuurder de regeling functioneringsgesprekken thans zodanig wenst uit te voeren dat daarbij informatie van derden gebruikt wordt.

De ondernemingsraad is van mening dat het zonder meer gebruiken van informatie van derden bij het houden van functioneringsgesprekken niet in overeenstemming is met het karakter van het functioneringsgesprek. De ondernemingsraad verwijst hierbij naar een passage uit een "Handboek" waarin staat: *"(...) dient plaats te vinden op basis van gelijkwaardigheid van gesprekspartners; er dient geen sprake te zijn van een eenrichtingsverkeer. De dialoogvorm prevaleert. Om dit te bewerkstelligen is het noodzakelijk voor en tijdens het gesprek een klimaat te creëren waarin het gesprek door de medewerker niet als bedreigend kan worden ervaren. (...)"*

De ondernemingsraad vreest dat het op deze wijze houden van functioneringsgesprekken ertoe kan leiden dat er een beoordeling van medewerkers plaatsvindt.

Reactie van de bestuurder

Uit de door verweerder overgelegde stukken en het ter zitting besprokene is gebleken dat diens reactie op de grieven van de ondernemingsraad als volgt luidt.

In de eerste plaats vraagt de bestuurder zich af of - nu het geschil de interpretatie van een bestaande regeling betreft - de Bedrijfscommissie voor de Overheid wel als bevoegd moet worden geacht om daarvan formeel kennis te nemen.

In de tweede plaats is de bestuurder van mening dat de door de ondernemingsraad omstreden informatie niet van willekeurige derden afkomstig zal zijn, maar van cliënten

en opdrachtgevers van de onderneming. Het betreffen evaluatiegegevens die zich richten op het totale functioneren van de onderneming en niet exclusief op dat van individuele medewerkers. De bestuurder acht het bedrijfseconomisch onverantwoord om met dergelijk omgevingsignalen geen rekening te houden.

In de derde plaats geeft de bestuurder aan dat de huidige regeling functioneringsgesprekken zich niet verzet tegen het gebruik van klant-evaluatiegegevens omdat die gegevens niet zijn bedoeld om de betrokken medewerkers te beoordelen maar slechts om hen - zo nodig - bij te sturen. Het gebruik van die gegevens bij een functioneringsgesprek kan volgens de bestuurder nooit leiden tot rechtspositionele gevolgen voor betrokkenen.

Bemiddeling door de Kleine Commissie.

Van de zijde van de ondernemingsraad is ter zitting te kennen gegeven dat er van zijn kant geen bezwaar zou bestaan tegen het gebruik van gegevens van derden (zoals klant-evaluatiegegevens) bij het voeren van functioneringsgesprekken als die gegevens telkens minimaal twee weken voor het houden van een functioneringsgesprek aan de betrokken werknemer schriftelijk bekend zouden worden gemaakt.

Van de zijde van de bestuurder is bij die gelegenheid de bereidheid uitgesproken om de "Regeling functioneringsgesprekken" (92.2150) op zeer korte termijn zodanig aan te passen dat daarin wordt bepaald dat bij het voeren van functioneringsgesprekken alleen die gegevens van derden mogen worden betrokken welke minimaal twee weken voor het houden van een functioneringsgesprek aan de betrokken werknemer schriftelijk bekend zijn gemaakt.

Aangezien de Kleine Commissie van mening was dat met deze beide stellingnamen partijen elkaar vrijwel geheel tegemoet waren gekomen, is met de vertegenwoordigers van bestuurderszijde afgesproken dat deze een voorstel tot aanpassing van de "Regeling functioneringsgesprekken" (92.2150) zouden doen in de door hen aangegeven zin, en dat voorstel vervolgens zouden voorleggen aan de ondernemingsraad. Dit in het licht van het feit dat ter zitting van bestuurderszijde is erkend dat voor het wijzigen van de "Regeling functioneringsgesprekken" (92.2150) de instemming van de ondernemingsraad vereist is.

De Kleine Commissie heeft het bovenstaande bij schrijven van 13 november 1997 aan partijen bevestigd en hen daarbij verzocht om vóór 1 december 1997 kenbaar te maken of een en ander heeft geleid tot een oplossing van het voorliggende geschil.

Bedrijfscommissiekamer voor lagere publiekrechtelijke lichamen, LPL 97.020

Vervolgens hebben partijen bij gezamenlijk schrijven van 25 november 1997 aan de Kamer medegedeeld *“dat de regeling functioneringsgesprekken inmiddels naar tevredenheid van beide partijen is aangepast.”*

Daarmee kan worden vastgesteld dat in dit geval kan worden gesproken van een geslaagde bemiddeling.

9 december 1997

De Bedrijfscommissiekamer voor lagere publiekrechtelijke lichamen,
namens deze,

J.P.O.M. van Herpen
Voorzitter

R.A. Bos
Secretaris